

İnfo
türk
İta

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

COLLECTIF TURC D'EDITION ET DE DIFFUSION
SQUARE CH.M.WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL 2198
BANKA HAVALE HESABI: BBL 310-0148714-02

AYLIK BÜLTEN
Yıl IV - Temmuz/Ağustos 1980
Türkçe 45/46
Yıllık abone
Benelux 200 FB
Benelux dışı 250 FB

Bültende yer alan yazılar INFO-TÜRK
kaynak gösterilerek kullanılabilir

PARLEMANER FAŞİZME DOĞRU

PARLAMENTER FAŞİZME DOGRU

İSTANBUL/BRÜKSEL (İTA) - Türkiye'de sıcak yaz aylarında da siyasal terörü tırmandırmağa devam eden karanlık çevreler, bir yandan siyasal cinayetlerde sayısal artışları zorlarken, öte yandan da ölümleri toplumda geniş yankılar yaratacak kişileri namlularına hedef seçmişlerdir.

Yaz aylarında, yani Temmuz ve Ağustos ayları içerisinde toplam 1000'e yakın can alan siyasal terör, yine iki ay içerisinde CHP İstanbul Milletvekili Köksaloglu, eski Başbakanlardan Nihat Erim ve nihayet Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler birbiri ardına öldürülmüşlerdir.

Kuşkusuz ki, tüm cinayetlerin ve genel olarak siyasal şiddet planındaki tırmanışın hemen NATO Bakanlar Konseyi toplantısının ardından gelmesi bir raslantı değildir.

Yirmi yıldan beri, sıkıyönetimin himayesinde ilk kez Türkiye'de bir toplantı yapmak olanağı bulan ve Türkiye'ye yeni militarist projelerini dayatan NATO çevreleri, aynı zamanda ABD emperyalizmine çıkarlarıyla bağlı olan yerli işbirlikçilere de cesaret vermişlerdir.

NATO Toplantısı'nın hemen ardından, 5 Temmuz 1980 günü Ankara'da toplanan Türkiye İşçi Partisi İl Kongresi, askeri birlikler tarafından basılmış ve Genel Başkan Behice Boran ile Genel Sekreter Nihat Sargın'ın da aralarında bulunduğu 588 delege ve davetli, "Sosyalist Türkiye" ve "Faşizmi Ezeceğiz!" sloganlarını haykırdıkları için sıkıyönetimce gözaltına alınmışlardır.

Bu arada, evvelce esrarengiz bir cinayette öldürülen MHP yöneticilerinden Gün Sazak'ın öcünü alma bahanesi altında Bozkurt çetelerinin Orta Anadolu illerinde başlattıkları kitlesel terör eylemleri büyük boyutlara ulaşmış, sadece Çorum ili'nde 50'den fazla yurttaş katledilmiştir. Orta Anadolu'nun birçok kenti, mezhep ayrılıklarının da kasıtlı şekilde kışkırtılmasıyla, yeni Kahramanmaraş olaylarına sahne olacak bir gerilim ortamına sürüklenmişlerdir. MHP'nin il başkanları, ellerinde tabancalarla gazetelere pozlar vererek, örneğin Yozgat gibi bir kentte, asayişin artık devlet kuvvetlerince değil, Bozkurt'larca sağlandığını iddia edebilecek öreti kendilerinde bulabilmişlerdir.

Faşist çetelerin Türkiye'yi ilçe ilçe, il il, bölge bölge kuşatma operasyonuna devlet kuvvetleri de açıkça destek olmaktan geri kalmamışlardır. Örneğin ilerici bir belediyenin yönetiminde bulunan Ordu'nun Fatsa İlçesi, elle tutulur hiçbir gerekçe olmadığı halde, devlet kuvvetlerince düşman toprakları işgal edilircesine işgal edilmiş, başta Belediye Başkanı Fikri Sönmez olmak üzere tüm ilericiler gözaltına alınmış, işkenceden geçirilmiştir. Bu kitlesel insan avı'nda, devlet kuvvetlerinin rehberliğini, halktan korktukları için tanınmasınlar diye gözleri kapatılmış bulunan MHP'li faşist caniler yapmışlardır.

Bu terör tırmanışı, halk kitlelerinin tepkisini daha da güçlendirmiş ve nihayet Kemal Türkler'in katli üzerine DİSK tarafından düzenlenen genel grev eyleminde ve cenaze töreninde milyona yakın emekçi aktif yeralarak faşizme karşı mücadele kararlılığını göstermiştir.

Türkiye'deki faşist teröre yurt dışından tepkiler

Gerek kanlı Çorum olayları, gerekse TİP Ankara İl Kongresi'nin basılması üzerine Demokrasi İçin Birlik-Avrupa Komitesi "Tüm demokrasi ve barış güçlerine" hitaben şu bildiriye yayınlamıştır:

"Türkiye'de egemen güçler ve onların devleti, demokrasi ve sosyalizm güçlerine topyekun saldırıyı, 4-5 Temmuz günleri Ankara ve Çorum'da iki yeni darbeyle daha cüretkâr düzeylere tırmandırmıştır.

"Türkiye işçi sınıfının yarım yüzyılı aşkın siyasal mücadelesinin ürünü olarak doğan ve yirmi yıldır bu mücadeleyi bilimsel sosyalist ilkeler temeli üzerinde sürdüren TİP'e yönelik saldırılar, 1970'lerin başından itibaren devletin örgütlü terörüyle yeni bir boyut kazanmıştır.

"12 Mart döneminde Türkiye'de Kürt halkının demokratik haklarını savunduğu için kapatılan ve yöneticileri 15'er yıl hapse mahkum edilen TİP 1975'te yeniden kurulduktan sonra militanları derhal faşist namlulara hedef seçilmiş, 8-9 Ekim 1978 gecesi partinin yedi genç üyesi birden vahşice katledilmiştir.

"Bu saldırı, 1979'da daha da tırmandırılarak, 1 Mayıs'ın İstanbul'da kutlanması yasağını protesto eden Genel Başkan Behice Boran da dahil 300 parti yöneticisi ve militanı sıkıyönetimce gözaltına alınmışlardır.

"Sıkıyönetim, TİP Genel Başkanı Behice Boran'ı, 14 Ekim 1979 seçim kampanyasında yaptığı konuşmadan dolayı hâlâ askeri mahkemede 39 yıla kadar hapis istemiyle yargılamaktadır.

"Bu arada, parti binaları sürekli bombalı saldırılara hedef olmakta ve partililer teker teker faşist canilerce öldürülmektedir.

"Amnesty International raporunda belgelenen işkencelerin kurbanları arasında çok sayıda TİP üyesi de bulunmaktadır.

"Son Ankara ve Çorum saldırılarının, NATO Bakanlar Konseyi'nin yirmi yıllık bir aradan sonra ilk kez Ankara'da yaptığı toplantının hemen ardından gelmesi, son derece düşündürücüdür. İnsan haklarını ve özgürlükleri savunma şampiyonluğunu kimselere bırakmayan NATO çevreleri, Ankara Toplantısı'yla insan haklarına ve özgürlüklere katedenlere cesaret vermiş, hattâ onların cürmüne ortak olmuşlardır. Kaldı ki, bu faşist terörün odak noktasında NATO'ya bağlı Türk Genel Kurmayı'ndaki Kontr-gerilla Örgütü'nün bulunduğu yeterince kanıtlanmıştır.

"Bütün bu saldırılara rağmen Türkiye sosyalist hareketi ve genel olarak Türkiye halkı, zulme, faşizme boyun eğmeyeceğini onurlu direnişiyile göstermiştir.

"Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi, tüm dünya demokrasi ve barış güçlerini, Türkiye gerçeğine bir kez daha eğilmeğe ve Türkiye halkıyla dayanışmalarını pekiştirmeye çağırır."

Türkiye'deki baskılar Belçika Parlamentosu'nda

Demokrasi İçin Birlik- Avrupa Komitesi, bu bildiriye ek olarak, ayrıca Türkiye'deki baskılar üzerine geniş bir rapor hazırlayarak Belçika Parlamentosu'nda temsil edilen siyasal partilere sunmuştur.

Raporda özetle şöyle denilmektedir:

"Türkiye'nin geo-politik pozisyonunun som zamanlarda gittikçe büyüyen bir önem kazanmağa başladığını hatırlatmak dahi gereksizdir.

"NATO üyesi olan Türkiye, bu ittifakın en büyük ordularından birini beslediği gibi (500 bin kadar), askeri harcamalara bütçesinin yüzde 15'ini ayırmaktadır. NATO üslerinin yanısıra, Türkiye toprakları üzerinde 100'den fazla ABD üs ve tesisi bulunmaktadır. Kolaylıkla tahmin edilebileceği gibi, özellikle İran olaylarından sonra, yumuşama süreci açısından Türkiye'nin pozisyonu daha büyük bir önem kazanmıştır. Şimdi bu ülkeye yeni nükleer silahların yerleştirilmesi söz konusudur.

"Türkiye, AET'nin ortak üyesi olup hükümet bu topluluğa tam üye olmayı amaçlamaktadır.

"NATO ve AET çevrelerinin sürekli insan haklarından sözetmelerine karşın, NATO'nun bu ileri karakolu, Türkiye, temel insan haklarını ve özgürlükleri hiçe sayan ülkeler arasında bulunmaktadır.

"Gerçekten de, Amnesty International'ın Türkiye üzerine son raporu, "Türkiye'de işkencenin sistematik genel bir uygulama haline geldiğini" belirtmektedir. Uluslararası Demokratik Hukukçular Örgütü tarafından yayınlanan bir başka raporda da, bu ülkede insan haklarının sürekli çiğnenildiği açıklanmaktadır.

"Bu raporlara göre:

- " - 67 ilden 21'i sıkıyönetim altında bulunmaktadır.
- " - Sadece 1979 Aralık'ı ile 1980 Nisan'ı arasında 50.000'den fazla insan siyasal nedenlerden ötürü gözaltına alınmışlardır.
- " - Amnesty International raporu ayrıca şu açıklamada bulunmaktadır:

'Polis veya sıkıyönetim makamlarınca gözaltına alınan kişilerin büyük kısmı işkenceye tabi tutulmakta, bu işkenceler bazen ölümlerle sonuçlanmaktadır. (...) İşkenceden geçirilen bu kişilerin çoğu kez, iki yıldan beri ülkede 3.000'den fazla insanın ölümüne neden olan siyasal şiddetle de bir ilgileri bulunmamaktadır.'

"Gerçekte, resmi makamların açık veya örtülü desteğiyle faşist gruplar tarafından işlenen veya tahrik edilen cinayetlerde ölenlerin sayısı halen 4.000'i geçmiş olup, bu cinayetlerin 2.000'den fazlası, 1979 yılı sonunda Demirel'in iktidara gelişinden bu yana işlenmiştir.

"Ülkede yetmişden fazla siyasal süreli yayın sıkıyönetim makamlarınca yasaklanmıştır. Son olarak da, 9 Temmuz 1980 günü, günlük Demokrat Gazetesi ile TİP'in görüşlerini yansıtan haftalık Yürüyüş Dergisi'nin Ankara ili sınırları içerisinde basımı ve dağıtımını sıkıyönetim komutanlığınca yasak edilmiştir.

"1 Mayıs'ın Emek Bayramı olarak kutlanmasının yasak olduğu tek Avrupa ülkesi de Türkiye'dir. 1979 ve 1980 yıllarında yüzlerce parti ve sendika yöneticisi ve militanı, sıkıyönetimin 1 Mayıs'ın kutlanmasını yasaklayan kararlarını protesto ettikleri için tutuklanmışlar ve işkenceden geçirilmişlerdir.

"Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, gerek Türk Hükümeti'ne, gerekse AET yöneticilerine, Avrupa Parlamentosu'na ve Avrupa Konseyi'ne birer mesaj göndererek, bu ülkedeki anti-demokratik vesendika düşmanı baskıları protesto etmiştir.

"Ülkede yazarlar, gazeteciler, siyasal parti ve sendika militanları sürekli olarak kovuşturmaya uğramakta, tutuklanmakta, birçoğu da faşist çetelerin saldırılarının kurbanı olmaktadır.

"Resmi makamların hoşgörüsüyle cür'et kazanan silahlı sağcı grupların örgütlediği siyasal şiddet, yeni bir aşamaya girmiştir. Saldırıları, artık yasalara uygun olarak kurmuş siyasal partileri hedef almaktadır.

"Son olarak, Türkiye Emekçi Partisi, Türkiye'de Kürt halkının varlığından bahsettiği için Anayasa Mahkemesi'nce kapatılmıştır.

"Türkiye'de siyasal demokratik partilerin faaliyetleri, bir dizi yasal tehdit altındadır. Mussolini'nin Ceza Yasası'ndan aktarılan Türk Ceza Kanunu'nun 141 ve 142. maddeleri, sınıf esasına üzerine örgütlenmeyi sürekli yasaklama tehdidi altında tuttuğu gibi, siyasal partiler yasasının ilgili maddesi de, "komünist partisi" isminin kullanılmasını yasaklamaktadır."

Raporda TİP Genel Başkanı Boran hakkındaki kovuşturmalara ve TİP Ankara İl Kongresi'nin güvenlik kuvvetlerince basılması olayına da yer verildikten sonra, hükümetin daha başka terör yasaları ve kararnamele hazırlamakta olduğuna dikkat çekilmektedir.

DİB-AK'ın bu raporu üzerine, Belçika Komünist Partisi Genel Başkanı ve Brüksel Milletvekili Louis Van Geyt, Belçika Dışişleri Bakanı Charles Ferdinand Notomb'un cevaplandırması isteğiyle, Belçika Parlamentosu'na bir soru önergesi vermiştir.

Önergede, DİB-AK raporundaki açıklamalar nakledildikten sonra, "Atlantik ve Roma antlaşmaları imzacısı olan Belçika'nın bu antidemokratik uygulamalar karşısında ne tepki gösterdiği sorulmakta, ayrıca, Bozkurt'ların Belçika'daki faaliyetleri karşısında ne gibi önlemler alındığına dair bilgi istenmektedir.

Bu soru önergesinin verilmesi nedeniyle, BKP günlük gazetesi Le Drapeau Rouge Gazetesi, DİB-AK'ın söz konusu raporunu tam metin yayınlamıştır.

Türkler'in öldürülmesine karşı yurt dışında protesto kampanyaları

Kemal Türkler'in faşist canilerce katledilmesi üzerine de, DİB-AK derhal bir bildiri yayınlayarak, "Türkler'i vuran kurşun işçi sınıfımıza sıkılmıştır!" demiş ve tüm demokrasi güçlerini Türkiye işçi sınıfıyla ve Türkiye halkıyla dayanışmaya çağırmıştır. ./.

Aynı zamanda, Federal Almanya'da, Demokrasi İçin Birlik Federal Almanya Komitesi, FİDEF, KKDK ve Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi ortak bir bildiri yayınlamışlardır. Bildiride şöyle denilmektedir:

"Türkler'e yönelen namlular, aslında tüm Türkiye işçi sınıfına, Türk ve Kürt emekçi halklarına yönelmiştir. Türkler'in katilleri, faşist Türkeş, Demirel ve Demirel tarafından 'devletin destek gücü' olarak nitelenen güçler ve onların ardındaki işbirlikçi-teknelci sermaye sınıfı, IMF ve NATO'dur."

Dört örgüt, daha sonra, Köln'deki Türkiye Başkonsolosluğu önünde bir protesto gösterisi düzenlemişler ve hazırladıkları siyah çelenkleri Konsolosluka bırakmışlardır.

Belçika'da da, FGTB/ABVV ve CSC/ACV sendikalarının Türkiyeli işçilerle ilgili bölümlerinin çağrısı üzerine, Demokrasi İçin Birlik-Belçika Komitesi, Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği, Housden-Zolder Halk Gençlik Birliği, TEKOŞER (Belçika'daki Kürt İşçi ve Öğrencileri Birliği), La Louvière Türk İşçileri Dayanışma Derneği, Türkçe Yayın Kolektifi, Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, Liège Türkiyeli İşçi Öğrenci Birliği bir araya gelerek, Belçika kamuoyuna ortak bir çağrı yayınlamışlardır. Çağrı'nın sonuç kısmında şöyle denilmektedir:

'Belçika'daki Türkiyeli göçmen işçilerin demokratik örgütleri olarak, Belçika demokratik güçlerini, aşağıdaki isteklerin gerçekleştirilmesi yolunda dayanışmaya ve somut girişimlerde bulunmağa çağırıyoruz:

1. Türkiye'deki faşist terörün baş sorumlusu olduğu kanıtlanan Türk Hükümeti'ne karşı protesto kampanyası hızlandırılmalıdır.

2. İmza koyduğu uluslararası insan hakları anlaşmalarını hiçe sayan Türk Hükümeti'nin bu tutumu değişmediği takdirde, Türkiye'nin de üyesi bulunduğu uluslararası örgütler gereken müeyyideleri uygulamalı, Belçika kamuoyu bunu sağlayacak yönde harekete geçirilmelidir.

3. Gerek Türkiye'de, gerekse Belçika'da çeşitli kisveler altında faaliyet gösteren Türk faşist örgütleri yasaklanmalıdır.

Bu çağrı üzerine, İnsan Hakları Örgütü, Halkların Hakları ve Özgürlükleri İçin Uluslararası Birlik, Belçika Sosyalist Partisi, Belçika Komünist Partisi, Genç Komünistler, Uluslararası Demokratik Hukukçular Örgütü, Belçika Barışı Koruma Örgütü, MRAK, Genç Sosyalistler, OXFAM, Hristiyan İşçi Hareketi ve CNAPD örgütleri temsilcileri, Türkiyeli örgütlerin ortak istemlerini desteklediklerini açıklamışlardır.

Buna paralel olarak, kampanyaya katılan Türkiyeli ve Belçikalı örgütlerin temsilcilerinden oluşan bir delegasyon, 25 Temmuz 1980 günü Brüksel'deki Türkiye Büyükelçiliği'ne giderek bir siyah çelenk koymuşlardır.

Ortak eylemler, Belçika'nın çeşitli eğilimlerdeki gazetelerinde en geniş şekilde yankılandığı gibi, Belçika radyoları da eylemlere geniş yer vermişlerdir.

DİB-AK'ın, Türkler'in öldürülmesiyle ilgili bildirimleri, Fransız Komünist Partisi organları Revolution ve l'Humanité Dimanche dergileriyle Belçika Komünist Partisi günlük gazetesi Le Drapeau Rouge'de geniş şekilde yansıtılmıştır.

DİSK'in kapatılması tehdidine karşı

İşçi sınıfına başlı zinciri içerisinde, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı'nın 31 Temmuz 1980 günü, DİSK'in "Türkiye'de işçi sınıfının egemenliğini kurmak üzere kitlesel eylemlerde bulunduğu" iddiasıyla konfederasyonun kapatılması için dava açması da yurt dışında geniş tepki yaratmıştır.

Olay üzerine derhal bir bildiri yayınlayan Demokrasi İçin Birlik-Avrupa Komitesi, "bu yeni saldırılar, Türkiye ilercisi sendikal hareketine karşı girişilen adli ve fiziksel tasfiye hareketinde siyasal iktidarın faşist terör çeteleriyle tam bir işbirliği ve suç ortaklığı halinde olduğunu

kanıtlamaktadır," demiş, DİSK'in bugün Türkiye'de özellikle çokuluslu şirketlerin doludizgin at oynattıkları özel sanayi sektöründe ve kamu hizmetleri sektöründe 600 bin'i aşkın üyesiyle en etkin sendika merkezi olduğunu hatırlatarak, tüm sendikal örgütleri DİSK'le dayanışmaya çağır-
mıştır.

Bu çağrı üzerine, Fransız sendika merkezi CGT derhal bildiri ve genelgeler yayınlayarak bağlı sendikalarını ve tüm uluslararası sendikal örgütleri DİSK'le dayanışmaya çağırılmış ve 7 Ağustos 1980 tarihli mektubuyla da DİB-AK'ı bu gelişmeden haberdar etmiştir.

Öte yandan, DİSK'e yönelen bu yeni tehdit ve saldırılar karşısında Dünya Sendikalar Federasyonu ve Dünya İş Konfederasyonu da derhal protesto bildirimleri yayınlamışlardır. Ayrıca DİK, daha önce Uluslararası Çalışma Örgütü nezdinde Türkiye Hükümeti aleyhine açtığı dava dosyasına, Türkler'in öldürülmesi ve DİSK aleyhine açılan dava ile ilgili şikayetlerini de eklemiştir.

Anımsanacağı gibi, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu da, gerek Türk Hükümeti'ne, gerekse diğer Avrupa kurumlarına gönderdiği mesajlarda, sendikal haklara ve özgürlüklere saldırılar devam ettiği takdirde, Avrupa sendika hareketinin, Türkiye'nin AET'ye tam olarak katılma isteğine kesinlikle karşı çıkacağını bildirmiş bulunmaktaydı.

Uluslararası tepkiler karşısında faşizme parlamenter kılıf

Bu son protestolar ve tepkiler, Avrupa topluluğunun sadece büyük sermayeden ibaret olmayıp, sendikalarıyla, demokratik örgütleriyle büyük bir emekçiler blokunu da içerdiğini, Türkiye'nin dar görüşlü yöneticilerine ve onların ardındaki sermaye çevrelerine açıkça göstermiştir.

Bu durum karşısında, Türkiye'de tırmanan faşizme yeni bir kılıf hazırlamak üzere, birdenbire "erken seçim" kampanyası başlatılmıştır. Erken seçim'den güdülen amaç, Ecevit iktidarı döneminde azınlaşan kitleye karşı, son aylarda kredilerin ve işçi dövizlerinin har vurulup harman savrulmasıyla sağlanan görece bollaşmadan yararlanarak, zorlu bir kış döneminde seçim şansını yitirmeden sandık başına gitmek, böylece dört yıllık bir iktidar dönemini daha garantilemektir.

Bir ikinci hesap da, özellikle son aylarda MHP faşistlerinin terörüyle Orta Anadolu illerinde yaratılan sindirme atmosferinden yararlanarak ilericilerin sandık başına gidememesi olasılığından yararlanmak, böylece sağ'ın oyları mutlak şekilde artırılmasa bile, sol seçmenlerin seçime katılma oranının düşmesinden yararlanarak nisbi bir üstünlük sağlamaktır.

Nitekim, AP'nin vurucu gücü MHP'nin yöneticileri de, bir an önce erken seçime gidilmesi görüşünü hararetle desteklemektedirler.

Böyle bir erken seçim durumunda meydana gelecek olan AP-MHP sağcı koalisyonu, öteden beri Meclis'ten geçirilmeğe çalışan terör yasalarını ardarda kanunlaştıracak, Çankaya'ya aşırı sağcı bir cumhurbaşkanı oturtacak, anayasal kurumların son kısıntılarını da ortadan kaldırarak, sivil bir görüntü altında Türkiye'yi topyekun sıkıyönetim altına sokacaktır. Böylece, dünya kamuoyu önünde kukla bir parlamento ile "demokrasi görüntüsü" kurtarılmış olacak, AET'nin yolları akıllarınca kendilerine kapanmayacaktır.

Ecevit sosyal-demokrasisinin tutarsızlığı ve sallantılı tutumu göz önünde tutulursa, böyle bir oyunun, CHP'nin dolaylı desteğiyle, Avrupa'nın belli kesimlerinde "bile bile lades" hesabı tutması mümkündür.

Bu bakımdan, yurt dışındaki tüm Türkiyeli demokratik güçlerin ilkeli ve tutarlı eylem birlikleri oluşturarak, bu oyunu bozmaları, "parlamenter faşizm" in içyüzünü ortaya koymalı, erken seçim yapıldığı takdirde bunun hangi çıkarılara ve hesaplara hizmet edeceğini vurgulamalıdır.

Özellikle Kemal Türkler'in öldürülmesine karşı yürütülen eylem birlikleri, böylesi kapsamlı bir ortak mücadelenin mümkün olduğunu göstermiştir. Eylem birliklerinin kalıcılığı ise, bu birliğe katılan tüm güçlerin hiyerarşik üstünlük taslamağa kalkışmadan eşitlik ilkelerine saygılı davranmalarıdır.

YURTTAŞINA SAHİP ÇIKAMAYAN DEVLET!

BRÜKSEL (İTA) - İçinde bulunduğumuz yılın sonuna kadar AET'ye tam üyelik başvurusunda bulunacağını tantanalı beyanlarla açıklayan Demirel Hükümeti'nin kişiliksiz, hesapsız, günübirlik tutumu, bırakın AET'ye tam üyeliği, üye olmayan ülkelerin dahi sahip olduğu haklardan T.C. yurttaşlarının yoksun bırakılmasıyla sonuçlanıyor.

Son olarak Haziran 1980 sonunda Brüksel'de yapılan Türkiye-AET Ortaklık Konseyi toplantısında, Ortak Pazar tarafı, Türkiye'nin isteklerine olumsuz cevap verdi. Olumsuz cevap verilenlerin başında, Türkiyeli işçilerin Avrupa ülkelerinde serbest dolaşımı geliyor. Bırakın öngörülen süre içerisinde yüzde 100 serbest dolaşabilir hale gelmeyi, mevcut serbestlikler dahi kısılmış bulunuyor. AET'nin ağababası Federal Almanya, "iltica"ları bahane ederek 5 Ekim'den itibaren, yurt dışında halen çalışmakta olanlar ve yakınları da dahil, tüm TC vatandaşlarının vize uygulayacağını açıkladı. Hollanda'da da aynı yolda girişimler bulunduğu bildiriliyor.

Ve gazetelerin Avrupa baskılarında şu türden manşetler eksilmez hale geliyor:

- Almanya'ya giriş "imtiyaz oluyor" (Hürriyet, 20.8.80)
- Almanya sınırları "utanç duvarı" oldu. (Hürriyet, 19.8.80)
- Almanya, Türklere "pahalı dost" oldu (Hürriyet, 1.8.1980)
- Havaalanları Türklere için esir kampına döndü (Hürriyet, 30.7.1980)

Ve yine Hürriyet Gazetesi'nin 15 Haziran 1980 tarihli bir haberine göre, Batılı büyük kapitalist ülkelerin Venedik Zirvesi'nde Alman Dışişleri Bakanı Genscher'in isteği kabul edilerek, vize uygulaması, AET çapında ele alınmış bulunuyor.

Bu demektir ki, Federal Almanya'nın baskısı altında, bir süre sonra tüm Avrupa ülkeleri TC pasaportu taşıyanlar için geçilmez hale gelecektir.

Bu baskılar daha şimdiden kendini hissettirmiş olup, Federal Almanya'dan iltica talep edenlerin sayısı Şubat'ta 13.363 iken Temmuz ayında 9.800'e düşmüştür. Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti yabancılar polisinin açıklamasına göre ise, 1980 yılı başından bu yana yapılan kontrol ve baskınlar sonucunda, büyük çoğunluğu Türkiyeli olmak üzere, 1129 kişi sınırdışı edilmiş bulunuyor.

Sınırdışı edilmeyin de "iltica isteyen" olarak Federal Almanya'da mahkeme kararını bekleyenlerin durumu da daha iç açıcı değildir. Yeni çıkan karara göre, mahkeme kararı verilinceye kadar kendilerine çalışma hakkı tanınmayan iltica istekçileri, Hitler dönemindeki konsantrasyon kamplarını andırır mülteci kamplarına atılmakta, gazetelerde "Mülteciler insan içine çıkamaz oldu" şeklinde manşetler yer almaktadır. (Hürriyet, 15.8.1980)

Türkiye devletini temsil edenler o kadar acz içindedirler ki, kendi yurttaşlarına reva görülen bu muameleler karşısında misillemelere ve etkin müeyyidelere başvuracakları yerde, Alman kapitalizminin lutfunu kollamaktadırlar.

Türkiye'deki sendikal örgütlere düşen görev

Federal Alman Hükümeti'nin her türlü devletler hukuku kuralını çiğneyerek ve tek kelimeyle, bugüne kadar alabildiğine sömürdüğü Türkiyelilere "nankörlük" ederek "vize" uygulamasına geçmesi karşısında, Türkiye Cumhuriyeti'nin uygulayamadığı misillemeyi, Türkiye sendikaları ve demokratik örgütleri gerçekleştirebilir.

Türk-İş Genel Başkanı İbrahim Denizci, vize uygulamasına karşı olduklarını belirttikten sonra, sorunu Brüksel'de Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu Yürütme Kurulu'na götürdüğünü, Alman Sendikalar Birliği DGB ile de bu konuda temas kurduğunu söylemiştir. Ancak kurulan temaslara ve yapılan girişimlere rağmen, bugüne kadar olumlu bir gelişme kaydedilmemiştir.

Buna karşılık, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK), vize karşısında daha kesin bir tavır almıştır. Genel Sekreter Fehmi Işıklar, Federal Almanya'ya uygulanacak misilleme konusunda Türk-İş'le işbirliği de yapabileceklerini belirterek şöyle demiştir: "Federal Almanya'nın Türkiye'ye uyguladığı vize konusunda Türk İş'le eylem birliği olabilir. Böylece, Almanya'dan gelecek yüklerin boşaltılmasından, gidecek yüklerin yüklenmesine kadar pek çok önlem alınabilir. Ayrıca konu Almanya'dan gelecek hammaddelerin veya montajı yapılacak mamul maddelerin işlenmesine kadar her türlü etkin topki ele alınıp eyleme geçirilebilir."

Ancak, vize uygulaması tarihi yaklaştığı halde, bu konuda herhangi bir somut girişimde bulunulmamıştır. Oysa, Işıklar'ın bahsettiği türden üretime ilişkin misilleme eylemleri, Federal Alman kapitalizminin anlayacağı tek dildir. Avrupa Konseyi kürsülerinden söylenecek yüzlerce nutuktan daha etkindir.

Kapitalizmin bunalımı nedeniyle sarsıntı geçiren, fabrikaları kapatmak zorunda kalan, örneğin bu yüzden Ford ve Opel fabrikalarında binlerce Türkiyeli işçinin de işine son verme kararı alan Alman kapitalizmi, Orta Doğu pazarına girmesini engelleyebilecek bir işçi eylemi karşısında ergeç "vize" uygulamasını gözden geçirmek zorunda kalacaktır. (C-N-M-H-DG-25/8)

ERKEN SEÇİM GİRİŞİMİ VE TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN SEÇİM HAKKI

BONN/ANKARA (ITA) - Türkiye'de "erken seçim" konusunun sağcı partiler tarafından gündeme getirilmesi üzerine, yurt dışındaki bir milyonu aşkın Türkiyeli seçmenin seçim hakkı konusu yeniden, üstelik bu kez büyük tiraj gazetelerinin manşetleriyle siyasal tartışmalara konu olmağa başlamıştır.

"Oy hakkı, 14 yıldır ninni!" ve "Milli irade eksik kalıyor" başlıklarıyla konuyu getiren Hürriyet Gazetesi, halen 20 seçmenden birinin yurt dışında bulunduğunu belirterek, göçmen işçilere oy hakkının sağlanması halinde, Türkiye'de partiler arasındaki kilitlenmenin de bu yoldan çözülebileceğini ileri sürmektedir.

Şimdiye kadar "oy hakkı" konusunda suskunluk gösteren büyük tiraj gazetelerinin bu konuyu birdenbire gürültülü bir şekilde ön plana çıkartmalarının nedeni açıktır: Bugüne kadar sağcı hükümetlerin, dini istismar eden gerici çevrelerin ve karanlık misyonlu devlet görevlilerinin elbirliğiyle, gurbet koşulları içinde bir manevi değere sarılma isteğinden ötürü sovenizme, tutuculuğa şartlandırılan seçmen kitlelerinin oylarını kullanırmak suretiyle sağcı partilerin oy oranını artırmak.

Ama işin özünde, TC vatandaşı olan bir milyonu aşkın insanın vazgeçilemez oy hakkı yatmaktadır. Oy hakkının gerçekten tanınması için bugüne kadar sadece ilericiiler ciddi mücadele vermişlerdir. Üstelik, yukarıdaki faktörlerin olumsuz sonuçlarını bile bile... Çünkü, yurt dışındaki işçilerin oy hakkının tanınması, siyasallaşma sürecini hızlandıracak ve son çözümlerde, Avrupa kapitalizminin dayattığı ağır sömürü koşulları ve Türkiye hükümetlerinden görülen sürekli ihanet, bu kitleyi, gelecekte, ilerici çözümlerin "kilit" unsuru haline getirecektir.

Bunun için, oy hakkıyla beraber, ilerici partilerin her türlü sınırlamadan uzak yurt dışında özgürce örgütlenebilme olanaklarının da tanınması şarttır.

Oy hakkı için mücadele, ancak bu ikinci hak için mücadele ile birlikte verildiği takdirde olumlu sonuçlara götürebilir.

Bu bakımdan mücadele, "oy hakkı ve siyasal örgütlenme özgürlüğü" için mücadele olmalıdır. (H-II-DG-28/8)

İNFO-TÜRK BÜLTENLERİ BEŞ DİLDE BİRDEN YAYINLANIYOR
(Türkçe, İngilizce, Fransızca, Almanca ve Hollandaca)

ABONE OLUNUZ...ABONE BULUNUZ...